

етра и хроническа, вслакога е на немощно расположение. Тя съедък врема може да са премъкни на гъвчини и чехотни трески; страдатели ти вслакога истичатъ мало, тин съ и безнадън, иматъ спиритуалъмъ-тъ и тънкъ въ сладък, лице-то увѣнало, пълнове-ти има съ части, и търъдно движителни на дѣланіа-та и.

Испѣлажася страдател-тъ съ отдалеченіе то на причини-ты съ книж-тъ 1125, или книнио, съ серпентарий-тъ 1076 и съ мосха 1154, съ ароматик-тъ водъ на канела-та 724, и съ антиприречески-тъ капкъ 844, съ праха 797 и 812 съ спирта на асафетида та 908 и съ желѣзнич-тъ тригъръ 884. Казва Иппократъ, какъ "На главж-тъ на отъ не зъльчъ трескавы болни, ако са из-
,лѣкъ много теплъкъ вода, изгоня треск-тъ." Афор. 578.

§. 145.	Трѣска чехотна,	Бкл.
	Ѳѣрми фтизикъ,	Гр.
	Фѣре єтика,	Ит.
	Хъмай дѣкъ,	Тѣр.

Чехотна-та треска не е дѣла, но тайна-та, приведена обаче на най-горни-тъ й степень. Тя съ причинява отъ нѣкон болѣстни раны на лека и на прочи-ты тѣлесни вижденностъ, отъ рѣбровълѣто, и отъ дѣшевини страсты. (*)

Разѣлажася на острж и хроническа, всегда обаче е на немощно расположение. Съ врема таъ треска извѣшава тѣло-то на человѣка ст҃упава го, и така приводи и смърть-тъ мъ.

Тя съ познава отъ частъ и безнадънъ сълзъ съдрѣженъ съ треск-тъ, или съ мало трепераніе ст҃удено, и съ въхъ кашлицъ, или влажнъ, и найпаче надвѣчъръ, или съдъкъ маденіе то; страдател-ти съ крайно безнадън, по окънатъ да наджътъ.

Страдател-ти треба да дыхалятъ чистъ и жизненъ въздухъ, при това да взематъ разхладителни-тъ сокъ 618, декото на книда-та 656, и декото-то отъ Исаандскій-тъ лехници 665, праха на книда-та 797, антифдинически-тъ прахъ 813, книж-тъ 1125, книнио-то и серпентарий-тъ 1076. Храна-та на страдателя трѣба да е крѣхко-то мясо на агне-то и на птицы-ты, прѣсно-то млѣкъ-

(*) Дѣшевини страсти съ разумѣватъ любовь-та, пѣчаль-та, горѣть-та, гнѣвъ-тъ, родость-та и проч.